

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a Olgy Stránské v právní věci **žalobce: P. M.**, bytem M., K. D., zastoupen JUDr. Jiřím Obršlíkem, advokátem se sídlem Havlíčkova 1735, Beroun, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2013, č. j. 208291/2011/KUSK-DOP/KRA, sp. zn. 208291/2011/KUSK/3

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Městskému soudu v Praze, jež byla usnesením ze dne 15. 8. 2013, č. j. 6 A 145/2013 - 12, postoupena Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2013, č. j. 208291/2011/KUSK-DOP/KRA, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Beroun, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 8. 9. 2011, č. j. MBE51882/2011/DOPR-ŠM, sp. zn. 4127/2008. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce podané proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil celkový počet 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce, dosažený dne 10. 5. 2008. Žalobce doprovodu žalobu návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby, který soud usnesením ze dne 17. 10. 2013, č. j. 47 A 24/2013 - 24, zamítl.

Žalobce v žalobě nezpochybňuje dosažení uvedeného počtu bodů, avšak nesouhlasí s právním názorem žalovaného. Uvádí, že od 11. 5. 2008 do podání žaloby mu nebyl

zaznamenán žádný bodový záznam. Správní orgán byl proto povinen podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu (ve znění účinném v době rozhodování správních orgánů) provést odečet příslušného počtu bodů, neboť z označeného ustanovení ve spojení s § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu vyplývá povinnost provádět odpočet bodů za každých dvanáct měsíců, po které nebyl proveden žádný bodový záznam. Lhůta pro odečet bodů neběží a odečet bodů se neprovádí pouze v jediném případě, a to po dobu, kdy běží výkon trestu nebo sankce zákazu činnosti (zákaz řízení motorových vozidel), což však není jeho případ. Proto měl být odečet proveden, když pro opačný postup není dán žádný důvod. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu a proto je nezákonné. V zákoně o silničním provozu není uvedena žádná výjimka, která by vylučovala aplikaci § 123e odst. 1 na bodové záznamy účastníka řízení v době trvání námitkového řízení. Správní orgán prvního stupně je proto povinen postupovat podle tohoto ustanovení vždy až do okamžiku, kdy by účastník ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění. Žalobce však dosud řidičské oprávnění nepozbyl, protože neuplynula lhůta pěti dnů podle § 123c odst. 3, která je ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu po dobu trvání tohoto řízení přerušena. Nezákonný postup a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebyly v rámci odvolacího řízení žalovaným řádně přezkoumány a nebyla tak zajištěna zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce proto požaduje zrušit napadené rozhodnutí pro rozpor s ustanovením § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v případě, kdy řidič již dosáhl maximálního počtu bodů, vychází zákon z toho, že preventivní působení bodového systému selhalo, a proto je namístež využít jeho represivního nástroje, a sice ztráty řidičského oprávnění a vyloučení z provozu na pozemních komunikacích po stanovenou dobu. Bodové hodnocení stojí na principu, podle kterého k pozbytí řidičského oprávnění při dosažení 12 bodů dochází přímo ze zákona, přičemž se tak děje následně po uplynutí lhůty uvedené v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (konkrétně z rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010 – 89) a z komentářové literatury k zákonu o silničním provozu (Kovalčíková a spol., 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2011, str. 283 a násl.) plyne, že zákon o silničním provozu s připsáním plného počtu bodů spojuje pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Povinnost uposlechnout výzvy k odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 5 a 3 tak nastupuje až poté, kdy řidič pozbyl odbornou způsobilost, což se stalo právě provedením záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů. Dosažením maximálního počtu bodů nastupuje nevyvratitelná právní domněnka, že řidič není způsobilý k řízení motorových vozidel, a to minimálně na dobu stanovenou v § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu. Jejím následkem je pozbytí řidičského oprávnění a odnětí řidičského průkazu (§ 123c odst. 3). Odbornou způsobilost je možné nabýt uplynutím roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a dále prokázáním podrobení se přezkoušení z odborné způsobilosti (§ 123d zákona o silničním provozu). Podání námitek má za následek, že se řidič i přes dosažení 12 bodů může účastnit provozu na pozemních komunikacích, protože došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Tato skutečnost však nemůže zapříčinit odpočet bodů podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, protože podstata tohoto institutu je jiná. Dané ustanovení je možné aplikovat pouze za situace, kdy řidič ještě nedosáhl 12 bodů (neztratil tedy odbornou způsobilost a disponuje řidičským průkazem), a proto je možné kontinuálním sledováním jeho chování v průběhu (maximálně) dvanácti až třiceti šesti měsíců osvědčit jeho polepšení. V případě, že řidič již dosáhne 12 bodů, a to nezávisle na přerušení běhu lhůt podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1, ale pouze cestou stanovenou v § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, které upravuje, jakým způsobem musí řidič postupovat při dosažení 12 bodů. Na uvedené důsledky nemá vliv odkladný účinek

námitek stanoven v § 123f odst. 4, protože skrze tento procesněprávní institut je možné toliko oddálit (přerušением běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu), nikoli zvrátit následky dosažení 12 bodů, a to samozřejmě za předpokladu, že námitky jsou nedůvodné. Postup podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu (odpočet bodů) tedy přichází v úvahu pouze v případě, kdy řidič ještě nedosáhl celkového počtu 12 bodů, ale dosáhl nejvýše bodů 11. Nelze se proto ztotožnit s tvrzením žalobce, že lhůta podle § 123e odst. 1 neběží jen v případě vymezeném v § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu. Možný odpočet bodů nelze posuzovat izolovaně pouze podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, jak činí žalobce, ale v souladu s ostatními ustanoveními tohoto zákona, kdy otázku důsledků dosažení 12 bodů upravuje § 123c a § 123d. V této situaci nelze uplatnit jiný postup; proto žalovaný nenalezl v řízení před správním orgánem prvního stupně žádné pochybení.

Závěrem odkázal žalovaný na důvodovou zprávu, v níž je doslovně uvedeno, že zaznamenané body je možné odečíst před dosažením jejich plného počtu a že důsledkem dosažení plného počtu bodů je pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a řidičského oprávnění přímo ze zákona na dobu jednoho roku, přičemž k opětovnému získání řidičského oprávnění je třeba se podrobit přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Žalovaný na základě shora uvedeného navrhl zamítnutí žaloby.

V replice na vyjádření žalovaného setrval žalobce na svém stanovisku, na němž nemůže nic změnit ani odkaz žalovaného na důvodovou zprávu a citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, neboť ani doprovodný komentář zákonodárce ani rozhodnutí správního soudu v jiné věci nemohou být považovány za závazné a nadřizené § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s odst. 3 téhož ustanovení, které výslovně stanoví pravidla pro odpočet bodů v případě, kdy řidiči po dobu roku nebyl proveden žádný bodový záznam. Není rovněž namístě hledat oporu pro interpretaci namítaných ustanovení v odborné literatuře. Žalobce uzavřel, že správní orgány měly v řízení o námitkách povinnost provádět odpočet bodů bez ohledu na to, že ve věci běží řízení o námitkách a že v minulosti žalobce dosáhl 12 bodů. V zákoně není uvedena žádná výjimka, která by vylučovala aplikaci § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu na bodové záznamy účastníka řízení v době trvání námitkového řízení. Argumenty žalovaného označil za účelově neopodstatněné a vedoucí v konečném důsledku k nezákonnosti výsledku správního řízení k újmě žalobce. V případě pochybností o záměru zákonodárce musí mít přednost skutečné znění § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, nikoli představa zákonodárce o tom, jaká pravidla měl původně zákonodárce v úmyslu stanovit.

Krajský soud v Praze po zjištění, že žaloba byla podána oprávněnou osobou a včas, přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pro posuzovanou věc je významná právní úprava obsažená v § 123a až § 123f zákona o silničním provozu. § 123a stanoví, že bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Podle § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o

uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin. Podle § 123c odst. 1, 3 příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle § 123f odst. 1 nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle § 123f odst. 2 shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci. Podle § 123e odst. 1 řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a) po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů, b) po dobu 24 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů zbývajících po odečtení bodů podle písmene a), c) po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou všechny zbývající body. K tomuto dni provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů řidiči, a to nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne, kdy vznikl řidiči nárok na odečtení bodů. Podle odst. 2 řidiči se rovněž odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Podle odst. 3 po dobu výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, neběží doba pro odečítání bodů podle odstavce 1. Podle odst. 4 příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností rovněž provede záznam v registru řidičů o odečtení 3 bodů z dosaženého počtu bodů řidiči, který podal písemnou žádost o odečtení bodů a a) doložil žádost potvrzením o ukončeném školení bezpečné jízdy ve středisku bezpečné jízdy podle zvláštního právního předpisu 4), které není starší než 1 měsíc od podání žádosti, a b) neměl ke dni ukončení školení bezpečné jízdy ve středisku bezpečné jízdy v registru řidičů zaznamenáno více než 10 bodů za porušení právních předpisů ohodnocená méně než 6 body. Podle odst. 5 příslušný úřad obce s rozšířenou působností provede záznam o odečtení bodů ke dni ukončení školení ve středisku bezpečné jízdy, a to nejpozději do 3 pracovních dnů od podání žádosti. Příslušný úřad obce s rozšířenou působností může provést záznam o odečtení bodů řidiči na základě potvrzení o ukončeném školení bezpečné jízdy pouze jednou za kalendářní rok. Podle odst. 6 odečtení všech 12 zaznamenaných bodů oznámí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností písemně řidiči nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, ke kterému byl záznam o odečtení bodů proveden v registru řidičů.

Mezi účastníky je sporné, jak vykládat § 123e zákona o silničním provozu. Žalobce v odvolacím řízení a v následné žalobě tvrdí, že odečet bodů je možný i tehdy, má-li již řidič

v registru řidičů zaznamenán maximální počet 12 bodů. Oproti němu žalovaný tvrdí, že pokud řidič již pozbyl řidičské oprávnění, je tato skutečnost překážkou aplikace § 123e zákona o silničním provozu.

Soud předeseílá, že odpověď na tuto otázku poskytl již Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice v rozsudku ze dne 18. 11. 2009, č. j. 52 Ca 30/2009 - 44. Závěry jím přijaté pak plně akceptoval také Nejvyšší správní soud, a to ve shora již zmíněném rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010 – 89 (dostupný na www.nssoud.cz), jímž zamítl kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, a v němž vyslovil teze, které do svého rozhodnutí (posléze také do vyjádření) převzal i žalovaný.

Vzhledem k tomu, že zdejší soud neshledal žádný rozumný důvod odchýlit se od závěrů správních soudů, považuje rozhodnutí žalovaného, které z těchto judikatorních závěrů vychází, za zákonné.

Ve výše zmíněných soudních rozhodnutích a také v rozhodnutí žalovaného bylo již vysvětleno, že jednotlivá ustanovení zákona o silničním provozu nelze vykládat izolovaně bez přihlédnutí k smyslu a účelu zákona.

K tomu zdejší soud dodává, že bodové hodnocení bylo do právního řádu zavedeno zákonem č. 411/2005 Sb., o změně zákona o silničním provozu a změně některých dalších zákonů. Smyslem tohoto institutu je ochrana účastníků provozu na pozemních komunikacích před těmi účastníky, kteří opakovaně porušují povinnosti stanovené v zákoně o silničním provozu. Ochrana je realizována dvěma způsoby. První (preventivní) je zcela v rukou řidiče, na němž je, aby své dosavadní jednání ohodnotil „trestnými“ body přehodnotil, za což bude „odměněn“ odpočtem stanoveného počtu bodů podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu. Druhý (represivní) vykonávají k tomu určené orgány zaznamenáváním bodů za přestupky či trestné činy, přičemž řidič, který dosáhne stanoveného počtu 12 bodů podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu ztrácí odbornou způsobilost řidiče k řízení motorových vozidel a řidičské oprávnění. V § 123d zákona o silničním provozu jsou pak upraveny podmínky, za jakých řidič, který pozbyl řidičské oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, může žádat o jeho vrácení (uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a podrobení se přezkoušení z odborné způsobilosti). Tyto podmínky odpovídají ochrannému účelu institutu bodového ohodnocení. Bylo by zcela proti smyslu institutu bodového hodnocení, kdyby řidič, jenž dosáhl maximálního počtu bodů, požíval stejného dobrodiní zákona o silničním provozu (§ 123e odst. 1), jaké náleží těm řidičům, kteří pravidla silničního provozu sice porušují, ale ještě před dosažením hranice 12 bodů naznaží, že opakované bodově hodnocené jednání neodvratně povede k pozbytí řidičské způsobilosti a řidičského oprávnění, a proto od porušování pravidel silničního provozu upustí. Právně relevantní však může být pouze, dojde-li k upuštění od závadového jednání nejpozději při dosažení 11 bodů bodového hodnocení, neboť při dosažení 12 bodů (maximální hranice) již nastupuje represivní složka v podobě ztráty řidičského oprávnění a vyloučení z provozu na pozemních komunikacích.

Žalobce setrvale vychází toliko z jazykového výkladu § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu a zcela odhlíží od výkladů jiných, zejména teleologického a logického, jež sledují nalezení smyslu a účelu zákona (k tomu viz blíže shora označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice). Podle názoru zdejšího soudu nadto není třeba, aby zákon obsahoval výjimky z nastavených pravidel, jestliže lze na základě výkladu zákona dospět k aplikačnímu pravidlu, jež sleduje veřejný zájem na ochraně společnosti před neukázněnými řidiči.

Závěrem pak soud s odkazem na judikaturu Ústavního soudu konstatuje, že jednota ve výkladu zákona a v jeho aplikaci je základním znakem právního státu, mezi jehož základní principy neoddělitelně patří také zásada právní jistoty, přičemž její nezbytnou součástí je jak

předvídatelnost práva, tak i legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci. Princip právní jistoty de facto znamená, že právo tíhne ke stálosti. Transparentní a předvídatelná shoda mezi deklarovaným pravidlem a postupem orgánů veřejné moci (soudů a správních orgánů) je rovněž nezbytnou podmínkou právního státu.

Soud proto uzavírá, že je zcela v souladu s principem právní jistoty, pokud soud, potažmo správní orgán vychází při rozhodování věci z ustálené judikatury a své právní názory opírá mimo jiné i o odbornou či komentářovou literaturou.

Z výše uvedených důvodů proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by nařizoval jednání, neboť vychází z presumovaného souhlasu účastníků podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému toto právo soud nepřiznal, neboť mu žádné náklady řízení podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2015

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 29. 5. 2015 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost: Alena Léblová